

НОКТЮРН

(Маленькому Михасеві Байбакові з Мерефи — присвячується).

Різдвяна ніч була така хороша:
На повні груди дихала земля,
І сивалась, і сипалась пороша
На вже давно засніжені поля...

Щербатий місяць легко в хмарах
плинув,
І Дух Народження над всесвітом вітав.
Бін ліс, і поле, й сироту-ялину
В пелюшки срібкі пильно загортав...

Такої ночі в полі сині тіні
Пронизують порошу тут і там...
Ця ніч цвіте лише на Україні,
Ї краса відчутна тільки нам.

Такої ночі серце прагне злитись
З природою навик, без вороття...
І хочеться—навколішки й молитись
Перед красою й величчю буття;

Очию серця пронизати хмари,
Сягнуть туди, де місяць золотий;
Пізнати нерозгадні тайни-чари
Про незліченні зоряні світи...!

Такої ночі не засне до ранку,
Ні дівчина, ні серце юнака:
Леліє мрії юність до світанку,
І обсідають думи старика.

А ранком дзвони радісно покличуть
Від мрій прозорих, від півсню,
І перекажуть світові величчю,
І незбагненну тайну-новину:

Про те, що Дух Народження святого
Одвідав Рідний Край наш знов,
Що йде, гряде вже Велетень—Син
Бога,
Що він несе нам Волю і Любов...

Різдвяна ніч була така хороша:
На повні груди дихала земля,
І сипалась, і сипалась пороша,
На вже давно засніжені поля...
Мерефа,
Січень, 1942.